

Rzeszów, 20 STYCZNIA 2017 r.

dr hab. Jan Olszewski, Prof. UR
Kierownik Zakładu Prawa Handlowego i Gospodarczego
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytetu Rzeszowskiego
ul. Grunwaldzka 13, 35-068 Rzeszów
tel. kom. 607 639 377

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Hanny Wolskiej

„Realizacja zadań publicznych przez spółkę komunalną w systemie zamówień publicznych”, Gdańsk 2016, s. 291.

Stosownie do ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki/ Tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., nr 0 , poz. 882/ mogę stwierdzić, po dokonanej analizie pracy Pani magister Hanny Wolskiej *„Realizacja zadań publicznych przez spółkę komunalną w systemie zamówień publicznych”*, stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, co wskazuje, iż Autorka posiadała ogólną wiedzę teoretyczną w zakresie umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej.

OCENA PRACY DOKORSKIEJ

1. Określenie dyscypliny prawa:

Recenzowana praca już poprzez swój tytuł i tematy wyodrębnione w spisie treści, wyraźnie wskazuje na publicznoprawny charakter. Problematyka wykonywania zadań publicznych w systemie zamówień publicznych, gdy odnosi się ją do spółek komunalnych oparta jest przede wszystkim na uregulowaniach administracyjnoprawnych, co wprost determinuje administracyjny charakter prezentowanej rozprawy.

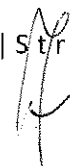
2. Wybór tematu badawczego:

Realizacja zadań publicznych wykonywana jest przez szereg podmiotów. Jednym z możliwych rozwiązań jest wykorzystanie do tej sfery spółek komunalnych, które z natury rzeczy swoje zadania będzie wykonywać w systemie zamówień publicznych. Takie wzajemnie powiązanie tematów z sfery publiczno prawnej daje prognozę wyjątkowo ciekawego efektu badawczego. Dlatego też uważam, iż temat jest wyjątkowo atrakcyjny badawczo oraz praktycznie bardzo wartościowy, a wynika to z faktu, iż sytuacje opisywane w pracy są bardzo często spotykane i w rzeczywistości generują szereg problemów.

3. Ogólna charakterystyka pracy:

Praca Pani magister Hanny Wolskiej „*Realizacja zadań publicznych przez spółkę komunalną w systemie zamówień publicznych*”, Gdańsk 2016 liczy 291 stron. Podzielona jest na pięć rozdziałów, a ponadto posiada elementy typowe dla prac doktorskich, jak: spis treści, wykaz zastosowanych skrótów, Wstęp, Zakończenie oraz szeroką bibliografię.

Wstęp (str. 7 – 12). We Wstępie podano zakres i cel pracy. Przekonywująco zostały ukazane przesłanki wyboru tematu. Bardzo dobrze oceniam też tezy badawcze. Zasadnie też Autorka obok trzech tez podstawowych wyodrębnia tezy cząstkowe (str. 7-8). Wyjątkowo umiejętnie określono w pracy tzw. wyłączenia spod zakresu rozważań. Każdy przypadek uzasadniono i wskazano, iż nie ogranicza on tematu podstawowego. Pochwały warte są także opisy zastosowanych i zrealizowanych metod badawczych. Dominującą metodą jest metoda formalno-dogmatyczna „(która owocuje licznymi postulatami). Do analiz wybrano obok aktów prawnych ,także liczne dokumenty wewnętrzne Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych. Wyraźnie Autorka zaznacza i uzasadnia (co jest rzadko spotykane) z jakich metod badawczych nie korzysta. Uzasadnienia te są w pełni przekonywujące. We Wstępie odniesiono

się do ubocznych elementów badawczych takich jak analizy aksjologiczne np. ustalenie spełnienia wartości z zasad ustawowych (np. równości konkurencji - str. 12).

Rozdział pierwszy (str. 13 – 56) pt. „*Zadania publiczne w ramach gospodarki komunalnej*” odnosi się do elementów definicyjnych. Autorka ustala tu dwa pojęcia w pierwszej kolejności „zadania publiczne” a potem „użyteczności publicznej”. Analizy te uzupełniają aspekt źródeł zadania publicznego, jego cechy, a nawet elementy częściowe zadania, jak kwestie odróżniania zadania własnego od zadania zleconego. Podobnie wnikliwie ustalono aspekty charakterystyczne dla wyodrębnienia zadań o charakterze użyteczności publicznej.

Rozdział drugi (str. 57-99) pt. „*Pomioty gospodarki komunalnej realizujące zadania publiczne*”. Zasadnie wyodrębniono tu dwie grupy podmiotów. Pierwsza to niesamoistne formy organizacyjno-prawne gospodarki komunalnej (str. 63-70) obejmujące samorządowe jednostki budżetowe. Druga bardziej złożona i zasadniczo popularniejsza, to „samoistne formy organizacyjnoprawne gospodarki komunalnej” (str. 71-98). Grupa ta obejmuje spółki: jawne, komandytowe, komandytowo-akcyjne, z ograniczoną odpowiedzialnością i spółkę akcyjną.

Rozdział trzeci (str. 100 – 163) pt. „*Status spółki komunalnej na gruncie ustawy – prawo zamówień publicznych*” Rozdział ten naświetla w każdym wymiarze status spółki komunalnej w odniesieniu do problemów procesowych, jakie kreują przepisy ustawy. Warte uwagi są tu odniesienia w aspekcie statusu gdy spółka komunalna jest zamawiającym, podmiotem wewnętrznym, a ostatecznie wykonawcą. Pozytywnie należy ocenić wyliczenie, a potem omówienie środków ochrony prawnej (str. 142-161).

Rozdział czwarty (str. 164-208) pt. „*Status spółki komunalnej na gruncie ustawy o koncesji na roboty budowlane lub usługi*”. W bieżącym rozdziale analizowany jest także wielowymiarowy status spółki. Wpierw jako koncesjo dawcy (str.165-175), potem jako koncesjonariusza (176-182). Ostatecznie, jako podmiot wewnętrzny (str. 183-185). W tym miejscu , także wnikliwie wyliczono i omówiono środki ochrony prawnej i przejrzyście ukazano wnioski , które wynikły z w/w analiz w stosownym dla tego rozdziału podsumowaniu.

Rozdział piąty (str. 209 – 251) pt. „*Status spółki komunalnej na gruncie ustawy o partnerstwie publiczno prywatnym*”. Autorka, podobnie jak wcześniej, dokonała umiejętnej analizy, naświetlając wnikliwym opisem każdy z możliwych wymiarów spółki komunalnej. Omówiony jest na tym miejscu aspekt spółki jako podmiotu publicznego , a następnie jej status, jako partnera prywatnego. Po tak przeprowadzonej prezentacji następuje już właściwe badanie etapów ,które prowadzą do uzyskania klasycznej spółki do realizacji zadań w partnerstwie publiczno prywatnym. Są w tym dość złożonym opisie zaprezentowane liczne odniesienia do partnerstwa publiczno-prywatnego, a następnie aspekty dotyczące tworzenia oraz zasad funkcjonowania spółki partnerstwa publiczno-prywatnego. Dalsze elementy, są jak we wcześniejszych rozdziałach – typowe. Znajduje się na tym rozdziale m.in. ciekawy przegląd środków ochrony prawnej i co warte uwagi celne wnioski w podsumowaniu.

Ostatni element, który należy ocenić jako bardzo merytoryczny to Zakończenie (str. 252-264). Autorka w tym miejscu pracy podaje bogate we wnioski oceny wcześniejszych analiz (lub syntez). Warte podkreślenia jest także odważne wyliczenie kierunków i propozycji zmian modelu środków ochrony prawnej w systemie zamówień publicznych.

Podsumowując część ogólną, należy znowu pochwalić Autorkę, za wyjątkowo przejrzystą strukturę pracy. Każdy z rozdziałów wyposażony jest we wprowadzenie, a zamyka go podsumowanie. Obie te części zawierają najistotniejsze kwestie (wprowadzenie do materii) lub (podsumowanie analiz i innych elementów badawczych). Zaletą jest też równomierne rozłożenie tekstu w poszczególnych tematach i fragmentach opisowych. Niewielu Autorów ma zdolność do tworzenia przejrzystej równomiernej konstrukcji pracy. Ponadto, gdy już takie opracowanie się spotyka, można zauważyć, iż niektóre części były koncentrowane (lub rozdzielane) nie dbając o rzeczywisty obraz opisu. W recenzowanej dysertacji, konstrukcja zdaje się być przemyślana od początku do końca. Pogląd taki, potwierdzam też po lekturze całości.

4. Uwagi szczegółowe i krytyczne .

Szczegółowa analiza pracy wykazała, iż występują w pracy też elementy zbędne - nie wnoszące do pracy niczego nowego poza aspektami typowymi dla poradnika. Takim chociażby przykładem jest opis tworzenia spółki z o.o. Przedstawione elementy powtarzają standardowe zapisy z aktów prawnych . Co więcej, brak jest (np. na str. 92-93) nawet uwag z literatury o jakichkolwiek wątpliwościach czy specyfice tej procedury. Nieco lepiej ujęto opis spółki akcyjnej (są bowiem nieliczne odniesienia do literatury).Warto zaznaczyć iż pogłębiona analiza orzecznictwa i literatury dała by podstawę do kilku konkluzji stosownych do tematu pracy.

Podobnie niewiele rozwijające omawianą materię są analizy ukazujące niesamoistne formy organizacyjno-prawne gospodarki komunalnej. W punkcie 3.1. (str. 65-66) Autorka cytuje orzecznictwo sprzed ponad 20 lat i ostatecznie wskazuje na str. 66, iż cały ten przegląd jest już nieaktualny ... bo zmieniono treść art. 479⁷ KPC. Trzeba tutaj też zaznaczyć, iż nie jest to rozdział typowo historyczny i uważam iż raczej nie było potrzeby ,tak szczegółowo prezentować zdecydowanie historyczne tezy z orzecznictwa. Osobiście uważam, iż w obu w/w kwestiach wystarczyłyby niewielkie wzmianki. Natomiast zdecydowanie popieram dominujące w pracy analizy aktualnych stanów faktycznych, lub analizy aktualnych problemów w kreowaniu różnych form organizacyjno - prawnych jednostek komunalnych.

W pracy jest ponadto kilka uchybień w cytowaniu źródeł. Szczególnie uwidocznione są te związane z przypisami. Autorka generalnie cytuje bardzo dużo źródeł, co należy ocenić pozytywnie, jednakże zdarzają się tutaj różnorakie braki. Do kategorii istotnych należy zaliczyć cytowanie pewnych orzeczeń ,które nie były publikowane. Autorka mogła by tu podać jednak jakieś źródło pośrednie z ,których pozyskała takie niepublikowane orzeczenie. Czyni to bardzo rzadko np. w przypisie nr 555 (str. 156). W tych wypadkach podaje, iż cytowanie jest pośrednie np. z książki już precyzyjnie określonej (tak jak np. przypis 366 str. 104, tu jest praca J. Niczyporuka), jednakowoż dominują przypisy z brakiem takiego wskazania np. przypis 539 str. 151, czy też str. 168 przypis 539.

W bibliografii wyliczono także liczne postanowienia SN wskazując jednakże, iż nie są publikowane (Nie ma tu nawet źródeł pośrednich, czy też informacji z baz elektronicznych np. LEX -a).

Druga duża grupa niekompletnych przypisów, to cytowania ze stron internetowych. W większej liczbie widoczne są w Bibliografii tu wyliczono je bez wskazania Autora, (nawet nie podano nazwy instytucji) tak jest na str. 289-291. W większości przypadków brak tu jest też daty dostępowej.

Natomiast z datą dostępu, ale nadal bez Autora i tytułu są takie przypisy np. nr 415 str. 122, przypis 399 str. 115, nr 465 str. 132 i np. przypis 429, 425 str. 225, str. 232 przypis 798 itd. Uważam, iż określenie Autora nawet w przypisie internetowym jest konieczne dla oceny wagi poglądów, na które Autorka się powołuje. Powszechnie wiadomo, iż nie wszystkie źródła internetowe źródła są godne uwagi. Tą kwestię można uzupełnić podając, m.in. iż jest Autorem określona instytucja np. UOKiK, SN, itp. Określenie zaś tytułu jest generalnie jeszcze prostsze, gdyż z natury rzeczy każde pismo, a tym bardziej biuletyny itp. mają wyraźnie wyodrębniony swój indywidualny tytuł. Przy zupełnym braku Autora radziłbym o ostrożność (czy warto taki pogląd cytować), ale tu także należałoby zgodnie z prawdą umieścić w miejscu dla Autora skrót BA, a uprzednio umieścić takż w wykazie skrótów.

W przypisach widać także gdzieś błędy literowe np. str.- 153 (w miejscu a jest a) a nawet braki w pewnych zwrotach np. także na str. - 153.

Poważniejszym błędem jest jednak w przypisach przekręcanie nazwisk cytowanych autorów. Co ciekawe są to osoby, których nazwiska łatwo jest ustalić poprzez zwykłe wypisanie w przeglądarce np. w Google. Takie błędy dostrzegłem m.in. na str. 272 cytowana jest niejaka A. Matana a powinien być A. Matan, dalej jest G. Łączyc a powinien być G. Łaszczycza. Duże zdziwienie budzą pomyłki w nazwiskach z fundamentalnego komentarza z II RP o Kodeksie Handlowym, np. jest Honxstko zamiast Honzatko str. 267. Jeszcze inni autorzy, także ulegli pomyłkom.

Cytowanie obcych poglądów generalnie jest precyzyjne, co do wskazania strony (lub grupy stron), jednak są też ujęcia skrajnie szerokie np. w przypisie nr 419 str. 122. Autorka tam wskazuje, iż pogląd pochodzi ze str. 1-271. Nawet jeśli Autor często ten pogląd powtarzał czytelniej byłoby go ustalić w kilku miejscach, tym bardziej iż z kontekstu, który był zawarty w analizie wynikało iż można było to ustalić dokładniej.

Przy cytowaniu licznych dyrektyw UE Autorka podaje nr Dziennika Urzędowego UE ale nie wskazuje czy był pobrany on z bazy LEX czy też ze strony internetowej np. EuroLex czy CELEX, itp.

Dużą zaletą pracy są podsumowania z licznymi wnioskami, a szczególnie zakończenie gdzie są szczególnie celne wnioski wynikające z całości rozważań (czyli z orzecznictwa, literatury, doktryny itp.) Co jednak może dziwić w zakończeniu brak jest zupełnie przypisów, a niektórych podsumowaniach, pomimo, iż Autorka czasem nawet wprost powołuje się na "doktrynę przedmiotu" brak jest cytowania w którym by można było odnaleźć tą wykazywaną w ramach tekstu doktrynę, (przez co dobrze nie wiadomo co i czy w pełni czy tylko częściowo jest związane są z tą w/w doktryną).

Autorka powołuje się nadto czasem na piśmiennictwo, gdzie cytowana jest jedynie strona internetowa, ale bez Autora, nawet tytułu (jest tu jednak zwykle data) np. str.- 153.

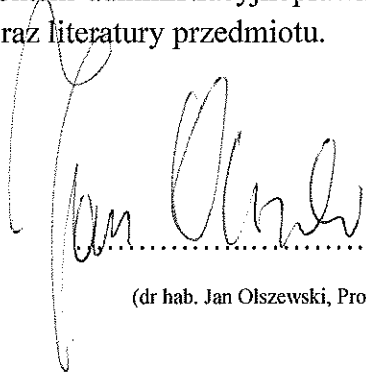
5. Uwagi końcowe

Powyżej wyliczone uwagi i konkluzje są nie tyle oceną krytyczną, dla całokształtu pracy, lecz stanowią sugestię potrzeby położenia większej uwagi przez Autorkę na niektóre aspekty badawcze czy rzetelniejsze dokumentowanie „niektórych” typów źródeł.

Generalnie jednak wyrażam przekonanie, iż recenzowania przeze mnie praca doktorska Pani magister Hanny Wolskiej „*Realizacja zadań publicznych przez spółkę komunalną w systemie zamówień publicznych*”, Gdańsk 2016, s. 291, napisanej pod kierunkiem dr hab. Andrzeja Powałowskiego, Prof. UG stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego.

Autorka przez wnikliwe analizy tematu, naświetla tam zawarte problemy administracyjnoprawne, co potwierdza, iż posiadała ogólną wiedzę teoretyczną w zakresie prawa publicznego, a także umiejętność prowadzenia pracy naukowej.

Reasumując recenzowana praca spełnia wymagania stawiane pracy doktorskiej. Jej niewątpliwą zaletą jest nowatorskie ujęcie tematu pod kątem administracyjnoprawnym po dokonaniu analizy stosownych przepisów i orzecznictwa oraz literatury przedmiotu.

.....

(dr hab. Jan Olszewski, Prof. UR)